

P-ISSN 2651-1630
E-ISSN 2672-9040

วารสารสังคมศาสตร์ และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ

Journal of Social Science
and Buddhist Anthropology

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2564)
Vol.6 No 1 (January 2021)

TCI Group 1

วัดวังตะเวินตก จังหวัดนครศรีธรรมราช

วารสารสังคมศาสตร์และ มานุษยวิทยาเชิงพุทธ Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology

P-ISSN : 2651-1630 ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2564)

E-ISSN : 2672-9040 Vol.6 No.1 (January 2021)

❁ วัตถุประสงค์

วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ เป็นวารสารวิชาการของ วัดวังตะวันตก อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้าและเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์และ นักศึกษา ในมิติเพื่อสนับสนุนการศึกษา การสอน การวิจัยในมหาวิทยาลัยสงฆ์รวมถึงคณะสงฆ์ ไทย โดยเน้นสาขาวิชาพุทธศาสนา บริหารการศึกษา การพัฒนาชุมชน การพัฒนาสังคม รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่น ๆ

บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างน้อย 2 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed) เปิดรับบทความทั้ง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยรับพิจารณาตีพิมพ์ต้นฉบับของบุคคลทั้งภายในและภายนอก วัด ผลงานที่ส่งมาจะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือ บทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน บทความนั้น มิใช่ความคิดของคณะผู้จัดทำ และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของ กองบรรณาธิการ ทั้งนี้กองบรรณาธิการไม่สงวนลิขสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ มีกำหนดออกเผยแพร่ปีละ 12 ฉบับ (รายเดือน)*

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม ฉบับที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์ ฉบับที่ 3 เดือนมีนาคม
ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน ฉบับที่ 5 เดือนพฤษภาคม ฉบับที่ 6 เดือนมิถุนายน
ฉบับที่ 7 เดือนกรกฎาคม ฉบับที่ 8 เดือนสิงหาคม ฉบับที่ 9 เดือนกันยายน
ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม ฉบับที่ 11 เดือนพฤศจิกายน ฉบับที่ 12 เดือนธันวาคม

❁ เจ้าของ

วัดวังตะวันตก

1343/5 ถนนราชดำเนิน ตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

โทร. 061-5262919 โทรสาร. 075-340-042 E-mail : suriya.sur@mcu.ac.th

❁ ที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต, ศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระราชปริยัติกวี, ศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพปัญญาสุธี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

พระครูพรหมเขตคณารักษ์, ดร.

เจ้าอาวาสวัดวังตะวันตก โรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญวัดสระเรียง

❁ บรรณาธิการบริหาร

พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย(คงคาไหว), ดร.

วัดวังตะวันตก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

❁ หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นางสาวปุกัญญาดา จงละเอียด

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

กองบรรณาธิการ

พระครูอรุณสุตาลังการ, รศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

พระครูสิริธรรมภริต, ผศ., ดร.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

ศาสตราจารย์ ดร. ครองชัย หัตถา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

รองศาสตราจารย์ ดร. ประเวศ อินทองปาน

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร. สืบพงษ์ ธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

รองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ บุญโท

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

รองศาสตราจารย์ ฟิ้น ดอกบัว

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ ทิพย์ศรีนิมิต

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วาสนา แก้วหล้า

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณิชภาพรรณ คูวิเศษแสง

มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนิศร ยืนยง

มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พอใจ สิงหนนตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ดร. มะลิวัลย์ โยธารักษ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. อีระพงษ์ สมเขาใหญ่

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. สิทธิโชค ปาณะศรี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. พีระศิลป์ บุญทอง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

ดร. มุกดาวรรณ พลเดช

วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

ดร. จิตติมา ดำรงวัฒนะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ดร.ประนอม การชนันท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ดร. อุทัย เอกสะพัง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

❁ ผู้ช่วยกองบรรณาธิการ

พระมหาศกดิ์ดา สิริเมธี

เลขานุการศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา วัดวังตะวันตก

พระมหาอนุชิต อนนตเมธี

วัดหน้าพระบรมธาตุ

พระณัฐพงษ์ ญาณเมธี

วัดศาลามีชัย

นายอภิรักษ์ คำหารพล

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

นายธีรวัฒน์ ทองบุญชู

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

❁ ฝ่ายประสานงานและจัดการ

พระสาโรจน์ ธมมสโร

วัดสนธิ์ (นาสน)

พระบุญญฤทธิ์ ภาทพจารย์

วัดสนธิ์ (นาสน)

นางสาวทิพย์วรรณ จันทรา

❁ ฝ่ายกฎหมาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฉัตรมาศ วิเศษสินธุ์
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

❁ ออกแบบปก

นายวินัย ธีระพิบูลย์วัฒนา

❁ จัดรูปเล่ม

พระณัฐพงษ์ สิริสุวณโณ
วัดสนธิ์ (นาสน)

❁ พิมพ์ที่

หจก. กรีนโซน อินเตอร์ 2001

155/2 ถนนปากนคร ตำบลท่าซัก อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

โทรศัพท์. 075-466-031, Fax : 075-446-676

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้เป็นฉบับที่ 1 ประจำปีพุทธศักราช 2564 บทความที่ได้รับการคัดเลือกให้เผยแพร่ในวารสารฉบับนี้ เนื้อหาสาระของบทความยังคงเนื้อหาสาระที่หลากหลายเช่นเคย จำนวนบทความทั้งหมด จำนวน 30 เรื่อง ซึ่งประกอบด้วย บทความวิชาการ จำนวน 1 เรื่อง และบทความวิจัย จำนวน 29 เรื่อง ปัจจุบันวารสารก้าวเข้าสู่ปีที่ 6 ของการปรับปรุงรูปแบบและประเด็นหลักเพื่อเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูล TCI เพื่อรองรับการประเมินจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index-TCI) และเพื่อให้คุณภาพของบทความเป็นไปตามเงื่อนไข และกติกาสากล จึงเปิดโอกาสให้นักวิชาการ นักวิจัยและนักศึกษาระดับบัณฑิต ได้เผยแพร่บทความทางวิชาการหรือบทความวิจัย ซึ่งกองบรรณาธิการได้ดำเนินการตามกระบวนการเชิงหลักการเผยแพร่บทความตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาทุกประการ

กองบรรณาธิการวารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ ขอขอบคุณท่านผู้เขียน ท่านสมาชิกและท่านผู้อ่านที่ให้ความสนใจและไว้วางใจวารสารของเราเป็นอย่างดีตลอดมาและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความที่ได้เลือกสรรมาตีพิมพ์มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่าน บรรณาธิการขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอ่านและแนะนำการปรับแก้บทความวิจัยให้มีคุณภาพทางวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้กองบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าเนื้อหาในวารสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างตามสมควร หากผู้อ่านจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงวารสารนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดียิ่ง

พระครูวินัยธรสุริยา สุริโย(คงคาไหว), ดร.

บรรณาธิการ

บรรณาธิการ

(ก)

บทบรรณาธิการ

(จ)

บทความวิชาการ : Academic Article

ความเข้มแข็งทางใจของญาติผู้ดูแล: สิ่งสำคัญในการดูแลผู้สูงอายุ
โรคเบาหวาน 1

RESILIENCE OF FAMILY CAREGIVER: AN IMPORTANT TO CARING ELDERLY
DIABETES MILITUS PATIENTS

ดลฤดี ทับทิม, อังศินนท์ อินทรกำแหง และอรพินทร์ ชูชม

บทความวิจัย : Research Articles

การปรับตัวของดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์ผู้ไท ในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง 17

ADAPTATION MUSIC OF PHU-TAI ETHNIC GROUP IN THE MEKONG
RIVER BASIN

สัณชัย ด้วงบึ้ง

รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาสู่โรงเรียนคุณภาพของโรงเรียนบ้านดอนแยง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4 34

THE MENEAGEMENT MODEL FOR DEVELOPMENT TO QUALITY SCHOOLS OF
BAN DONYANG SCHOOL UNDER THE CHIANGRAI PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 4

ทนงศักดิ์ โพธิ์เกตุ

การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาของเด็กที่สงสัยมีพัฒนาการ
ล่าช้า โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง 52

THE DEVELOPMENT OF A MODEL TO PROMOTE LANGUAGE DEVELOPMENT
OF SUSPECTED CHILDREN HAS DELAYED COMMUNITY DEVELOPMENT
THROUGH PARTICIPATION OF COMMUNITIES IN SAWAENG DISTRICT ANG
THONG PROVINCE

เจตต์ชญญา บุญเฉลียว, ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสุรีย์ จันทร์โหมลี

สารบัญ (ต่อ)

รูปแบบการสร้างวิถีการผลิตข้าวสำหรับผู้บริโภคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	70
THE MODEL OF CREATING A WAY OF RICE PRODUCTION FOR CONSUMERS IN THE NORTHEAST REGION	
พระมหาปรัชญ์ อุตถาพร	
การพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์การเก็บรักษาเภสัช 5 ตามหลักพระพุทธศาสนา	86
THE DEVELOPMENT OF PRODUCTS MODEL FOR PRESERVATION OF 5 KINDS OF MEDICINE ACCORDING TO BUDDHIST PRINCIPLES	
ดวงเพชร สมศรี	
รูปแบบการสื่อสารในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นของกลุ่มทอผ้าไหมยกทองจันทร์โสมา จังหวัดสุรินทร์	100
COMMUNICATION MODEL FOR TRANSFERRING LOCAL WISDOM OF GOLD BROCADE TEXTILE CHAN SOMA GROUP OF SURIN PROVINCE	
ธมนพัชร์ ศรีชะพลภูสิทธิ, วิทยากร ท่อแก้ว และกมลรัฐ อินทรทัศน์	
บุพปัจจัยของผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	118
ANTECEDENTS OF THE PERFORMANCE OF SMALL AND MEDIUM - SIZED ENTERPRISE ENTREPRENEURS	
ชัยวัฒน์ หอธรรมรัตน์, ทวี แจ่มจำรัส และวรเดช จันทรร	
การบูรณาการปรัชญาหลังนวยุคและพุทธปรัชญาในการพัฒนาลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา	134
THE INTEGRATION OF POSTMODERN AND BUDDHIST PHILOSOPHY IN SONGKHLA LAKE BASIN DEVELOPMENT	
พระครูวิจิตรสาธุรส (นพดล แก้วมณี), สวัสดิ์ อโณทัย และสมบุญ บัญโท	
รูปแบบการพัฒนาวัฒนธรรมองค์การสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1	145
THE CULTURE ORGANIZATION DEVELOPMENT MODEL TO THE EXCELLENCE OF THE SCHOOL UNDER THE OFFICE OF KAMPHAENGPHEP PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA 1	
วีระ บัวผัน, สุวัฒน์ วรานุสาสน์ และวรรณภา ประทุมโทน	

สารบัญ (ต่อ)

การใช้วัจนกรรมในหนังสือธรรมะสำหรับสอนพระสงฆ์ของพระสงฆ์สาย วิปัสสนากรรมฐานอีสาน	162
USING SPEECH ACTS IN DHAMMA' BOOKS VIPASSNA ISAN FOR TEACHING MONKS	
กุสุมา สุ่มมาตร และราชนันท์ นิลวรรณภา	
การพัฒนาคุณลักษณะและพฤติกรรมความเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจเริ่มต้น	181
DEVELOPMENT OF TRAITS AND BEHAVIORS OF STARTUP ENTREPRENEURS	
จินตนา ปรีศพันธ์ และกฤษณ์นต์ วัฒนาณรงค์	
ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย	199
THE CAUSAL FACTORS INFLUENCING TO CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES MEDICAL DEVICE IN THAILAND	
ปริญญา สีม่วง และวิชิต อุ๋อัน	
ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของกลุ่มขบวนการผู้หญิงปฏิรูปประเทศไทยเพื่อ สิทธิสตรี	212
SOCIAL MOVEMENT OF THAI WOMEN'S MOVEMENT REFORM FOR WOMEN'S RIGHTS	
วีรนุช พรหมจักร์	
รูปแบบศักยภาพผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์ในการเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ	227
THE POTENTIAL MODEL FOR HUMAN RESOURCE BUSINESS PARTNER EXECUTIVES	
ปณฎารีย์ กิ่งวงศา, อีรวัช บุณยโสภณ, สุภัททา ปิณฑะแพทย์ และชุตีวรรณ โชติวงษ์	
กลยุทธ์การพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจผลิตรถยนต์ไม่เพื่อการส่งออก	252
STRATEGY DEVELOPMENT OF ORCHID OPERATORS FOR THE EXPORT	
อนุกุล โกมลอุปถัมภ์, ปาริชาติ อีระวิทย์ และทวีศักดิ์ รูปสิงห์	

สารบัญ (ต่อ)

<p>แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การธุรกิจอุตสาหกรรมสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน</p> <p>GUIDELINES FOR HUMAN RESOURCE DEVELOPMENT FOR SUSTAINABLE GROWTH IN INDUSTRIAL BUSINESS</p> <p>ธนัชพร ถวิลผล, ทวีศักดิ์ รูปสิงห์ และศักรระภีร์ วรวิวัฒนะปริญญา</p>	<p>271</p>
<p>กลยุทธ์การบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>MANAGEMENT STRATEGIES TO ENHANCE ENTREPRENEURSHIP OF THE NORTHEASTERN INDUSTRIAL AND COMMUNITY COLLEGE STUDENTS UNDER THE OFFICE OF VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION</p> <p>ณัฐศักดิ์ สำราญรีน, ประยุทธ์ ชูสอน และวานิช ประเสริฐพร</p>	<p>285</p>
<p>รูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันและปัจจัยที่ส่งผลต่อการทุจริต คอร์รัปชันในองค์กรภาครัฐ</p> <p>A MODEL OF CORRUPTION AND FACTORS LEADING TO CORRUPTION IN THE PUBLIC SECTOR</p> <p>กิตติ สัตร์ตัน, ฤเดช เกิดวิชัย และดวงสมร โสภณธาดา</p>	<p>300</p>
<p>แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อสัมผัสชาติพันธุ์มอญ ผ่านวิถีวัฒนธรรมประเพณี 12 เดือน อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี</p> <p>GUIDELINES IN COMMUNITY-BASED TOURISM MANAGEMENT AIMING TO FEEL THE PRESENCE OF ETHNICITY THROUGH CULTURAL WAY OF LIFE OF MON 12-MONTH TRADITION IN SANGKHLABURI DISTRICT KANCHANABURI PROVINCE</p> <p>เฉลิมพล ศรีทอง และธีรพงษ์ เทียงสมพงษ์</p>	<p>315</p>
<p>การพัฒนางานวิชาการในโรงเรียนวัดสระแก้วพิทยาคม เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน: การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม</p> <p>ACADEMIC DEVELOPMENT TO ENHANCING LEARNING ACHIEVEMENT AT SRA KAEW PITTAYAKHOM SCHOOL: PARTICIPATORY ACTION RESEARCH</p> <p>พระครูสุตรัตนานุกิจ, ประยุทธ์ ชูสอน และชัยยุทธ ศิริสุทธิ</p>	<p>331</p>

สารบัญ (ต่อ)

กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ 346

THE STRATEGY OF ACADEMIC ADMINISTRATION TOWARDS THE
EDUCATIONAL STANDARDS OF THE BASIC EDUCATION LEVEL OF
PHRAPARIYATTIDHAMMA SCHOOLS IN THE NORTHEAST

พระครูเกษมปัญญาภิรักษ์ (เทียมแก้ว), ชัยยุทธ ศิริสุทธิ และประยุทธ ชูสอน
บทบาทของหน่วยงานปฐมภูมิภาคเอกชน ในการให้บริการดูแลสังคมผู้สูงอายุ
ในเขตกรุงเทพมหานคร 363

ROLE OF PRIVATE PRIMARY SECTOR IN PROVIDING SERVICES FOR THE
AGING SOCIETY IN BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION AREAS

สัณชัย ห่วงกิจ และพภััสสรณ์ วรรณทรัพย์ระกุล
แนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการสถานพยาบาลคลินิกในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล 379

DEVELOPMENT APPROACH OF SERVICE QUALITY OF CLINIC IN BANGKOK
AND THE PERIMETER

บุญसान ทรหะทีก, กฤษณา ต้นเปาว์ และนพดล พันธุ์พานิช
ปัจจัยการควบคุมภายในที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการควบคุมภายในของ
สำนักงานสรรพากรภาค 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร 396

INTERNAL CONTROL FACTORS INFLUENCING THE INTERNAL CONTROL
EFFICIENCY OF THE REVENUE DEPARTMENT REGION 1 IN BANGKOK

อมรรัตน์ โคบุตร
การจัดการเรียนรู้กระบวนการภูมิศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแบบองค์
รวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสารภีพิทยาคม 412

GEOGRAPHICAL LITERACY LEARNING MANAGEMENT TO DEVELOP HOLISTIC
THINKING SKILLS OF UPPER SECONDARY STUDENTS SARAPEEPITTAYAKOM
SCHOOL

ธีรวุฒิ เชื้อพระทอง, ชรินทร์ มั่งคั่ง และจารุณี ทิพยมณฑล

สารบัญ (ต่อ)

การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตปัญญาของผู้ป่วยโรคซึมเศร้าด้วยกฏอนิจจตาและปรัชญาหลังนวยุคสายกลาง	425
TO ESTABLISH INTELLECTUAL PSYCHOLOGICAL IMMUNITY OF MAJOR DEPRESSIVE DISORDER PATIENTS BY ANICCATA AND MODERATE POSTMODERN PHILOSOPHY	
กันยาวิร์ สัทธาพงษ์	
รูปแบบการจัดการธุรกิจพัฒนาสเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน	441
THE MODEL OF FITNESS BUSINESS MANAGEMENT FOR SUSTAINABLE GROWTH	
วุฒิววัฒน์ ฐิติจรัสธนโชติ, ประเพศ ไกรจันทร์ และทวิศศักดิ์ รูปสิงห์	
ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรบริหารงานบุคคลและระบบ	455
พิทักษ์คุณธรรมในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
LEGAL PROBLEM ORGANIZATIONAL STRUCTURES AND GOOD GOVERNANCE FOR HUMAN RESOURCE MANAGEMENT IN MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY	
บุญญาดา จงละเอียด, ธวัชชัย สมอเนื่อ, ชวนะ ทองนุ่น, เจียร ชูหนู และ ชัชชัย ยุระพันธ์	
การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาสมรรถนะมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของครู	472
โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์	
THE PROGRAM DEVELOPMENT TO ENHANCE THE RESULT-BASED PERFORMANCE COMPETENCY OF TEACHERS IN WELFARE SCHOOL	
สุรพรรณ วีระสอน, อนงค์ พิษสิงห์ และโกวัฒน์ เทศบุตร	
คำแนะนำสำหรับผู้เขียน	484

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม
ของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์
ในประเทศไทย*

THE CAUSAL FACTORS INFLUENCING TO CORPORATE SOCIAL
RESPONSIBILITY OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES MEDICAL
DEVICE IN THAILAND

ปริญญญา สีม่วง

Parinya Siemuang

วิจิต อุ๋อัน

Vichit U-on

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Sripatum University, Thailand

E-mail: parinya.sie@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคม 2) ศึกษาค้นหาหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม และ 3) พัฒนาแนวทางการวางแผนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการด้านเครื่องมือแพทย์ 689 บริษัท กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มครุภัณฑ์ทางการแพทย์ 144 บริษัท กลุ่มผู้ประกอบการด้านน้ำยาและชุดวินิจฉัยโรค 32 บริษัท กลุ่มผู้ให้บริการและผู้ผลิตซอฟต์แวร์ 26 บริษัท กลุ่มผู้ผลิตวัสดุทางการแพทย์ 261 บริษัท และบริษัทอื่น อีก 160 บริษัท กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ เจ้าของกิจการ/ประธานบริษัท เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติเชิงพรรณนา สถิติอนุमान และแบบจำลองสมการโครงสร้าง SEM ผลการวิจัยพบว่า 1) ลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย ได้แก่ ความสัมพันธ์กับบุคลากร ความสัมพันธ์กับลูกค้า ความสัมพันธ์กับชุมชน และความสัมพันธ์กับหน่วยงานรัฐ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย คือ สมรรถนะผู้ประกอบการ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การมุ่งเน้นตลาด และความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อผล

* Received 13 November 2020; Revised 19 January 2021; Accepted 20 January 2021

การดำเนินงานขององค์การ 3) พัฒนาแนวทางการวางแผนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย คือ ประกอบกิจการด้วยความใส่ใจต่อผู้มีส่วนได้เสีย เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ ธรรมาภิบาล และดำเนินกิจกรรมด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และยุติธรรม

คำสำคัญ: ความรับผิดชอบต่อสังคม, เครื่องมือแพทย์, สมรรถนะผู้ประกอบการ

Abstract

The objectives of this research article were: 1) To study corporate social responsibility 2) To study factors that influence of corporate social responsibility 3) Develop planning guideline of corporate social responsibility of small and medium enterprises about medical devices in Thailand. This research is a mixed methods: quantitative research and qualitative research. The population group is 689 medical devices. The sample as follow 144 medical equipment, 32 reagents and diagnostic kits, 26 service and software, 261 medical material and 160 others. The qualitative population groups are proprietor and president. The research instruments are interview and questionnaire. Data analyses are descriptive statistics, inferential statistics and structural equation modeling. The results of research were found as follows: 1) corporate social responsibility of small and medium enterprises about medical devices in Thailand such as employee relation, customer relations, community relations and government relations. 2) Factors that influence of corporate social responsibility of small and medium enterprises about medical devices in Thailand found that entrepreneurial competencies, transformational leadership, market orientation and have direct influence positive for the performance of the organization and 3) Develop planning guideline of corporate social responsibility of small and medium enterprises about medical devices in Thailand found that conducting businesses with care to stakeholders, economy, society and environment with morals and ethics as well as good governance to control of various activity It is honest, reveal and justice.

Keywords: Corporate Social Responsibility, Medical Device, Entrepreneurial Competencies

บทนำ

ความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) ได้กลายเป็นปรากฏการณ์ระดับโลกที่ยังคงแทรกซึมอย่างต่อเนื่อง และการกล่าวถึงอย่างมีอิทธิพลในเชิงนโยบายและการปฏิบัติ เป็นปรากฏการณ์โลกที่มาพร้อมกับสิ่งที่เป็นนัยสำคัญสำหรับบริษัท ทั้งในเรื่องของการพัฒนาภายในและพัฒนาเศรษฐกิจ (Jamali, D., 2010) ความรับผิดชอบต่อสังคมกำลังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับธุรกิจและสถาบันการศึกษา รวมทั้งสาขาการจัดการสังคมวิทยาและการสื่อสาร เรื่องนี้เข้าไปมีบทบาทในการทำให้ผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้องในชุมชนด้วยการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ท่ามกลางธุรกิจ รัฐบาล และสังคม แนวคิดเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมเกิดขึ้นที่จุดเริ่มต้นของศตวรรษที่ยี่สิบ จากความต้องการทางสังคมว่าอำนาจขององค์กรต้องถูกควบคุม ประชาชนเรียกร้องให้องค์กรใช้อำนาจและอิทธิพลในการทำกิจกรรมด้านจิตอาสา เพื่อวัตถุประสงค์ทางสังคมมากกว่าผลกำไรเพียงอย่างเดียว เป็นผลให้หลักการของความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ได้รับการพิจารณาเป็นพื้นฐานของบทบาทใหม่ของธุรกิจสมัยใหม่และการดูแลกลายเป็นรากฐานของความคิดที่ทันสมัยของ CSR การศึกษาของ Chih & Chih ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคม คือ การดำเนินงานทางธุรกิจและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต่อการดูแลและปกป้องสังคมและชุมชน โดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้สึกร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรผ่านกิจกรรมการดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและเศรษฐกิจ ทั้งนี้ความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสำคัญต่อการสร้างผลการดำเนินงานทางธุรกิจที่จะเป็นประโยชน์ต่อภาพรวมทั้งด้านภาพลักษณ์ชื่อเสียงและผลการดำเนินงานทางการเงิน (Chih, H.-H. & Chih, H.-L., 2014)

Feng, M. et al. กล่าวถึงความหมายของความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) การดำเนินการหรือการปฏิบัติขององค์กรและนโยบายที่ใช้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร โดยเฉพาะการสร้างความคาดหวังให้กับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การสร้างผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้จะไม่เหมือนกับวัตถุประสงค์ทั่วไปของธุรกิจที่มุ่งหวังการสร้างผลประโยชน์สูงสุดให้กับผู้ถือหุ้น โดยรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม จะส่งผลกระทบต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งประกอบไปด้วย บุคลากร ผู้จัดการ นักลงทุน ผู้บริโภค และผู้บังคับใช้กฎหมาย (Feng, M. et al., 2015)

ในการดำเนินธุรกิจปัจจุบันจำเป็นต้องอาศัยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมากการทำธุรกิจที่อยู่บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากจะทำให้องค์กรได้รับความชื่นชมจากประชาชนโดยทั่วไปแล้ว ยังได้รับความสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนในการลงทุนและการสร้างเครือข่ายการทำธุรกิจร่วมกัน ความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นธุรกิจที่จะสามารถกอบกู้เศรษฐกิจ

ให้กับประเทศไทยได้ต้องให้ความสำคัญและปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและจริงจัง เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินไปได้ในระดับมาตรฐานสากลที่สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ การเจริญเติบโต (Growth) ธุรกิจมาจากการพัฒนาองค์กรให้มีความ “เก่ง” อยู่ในตัว ในขณะที่การพัฒนาองค์กรให้มีความ “ดี” อยู่ในตัว จะก่อให้เกิดความยั่งยืน (Sustainability) ของธุรกิจ แนวคิดและทฤษฎีทางธุรกิจที่ได้รับการปลูกฝังและถ่ายทอดสู่องค์กรโดยส่วนใหญ่ ล้วนมุ่งไปที่การพัฒนาให้เป็นองค์กรที่ “เก่ง” ตัวอย่างทฤษฎีที่รู้จักกันดี ได้แก่ SWOT Analysis (Ansoff, H. I., 1965) สำหรับการกำหนดตำแหน่งและการสร้างความสำเร็จขององค์กร หรือ Boston Matrix สำหรับการกำหนดความสำคัญและการสร้างความสำเร็จในผลิตภัณฑ์ หรือ Five Forces (Porter, M. E., 1980) และ Diamond Model (Porter, M. E., 1990) สำหรับการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน เป็นต้น สำหรับแนวคิดในเรื่อง CSR จะมุ่งไปที่การสร้างให้องค์กรมีความ “ดี” ที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนของกิจการ เป็นแนวคิดที่มีรากฐานมาจากหลักการสำคัญหลายเรื่องประกอบกัน ได้แก่ หลักความพร้อมรับผิด (Accountability) หลักความโปร่งใส (Transparency) หลักการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม (Ethical behavior) หลักการเคารพถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย (Respect for stakeholder interests) หลักการเคารพต่อหลักนิติธรรม (Respect for the rule of law) หลักการเคารพต่อหลักปฏิบัติที่เป็นบรรทัดฐานสากล (Respect for international norms of behavior) และหลักการเคารพต่อสิทธิมนุษยชน (Respect for human rights) จึงมิใช่เรื่องใหม่เพียงแค่เพิ่งได้มีการบัญญัติคำนี้ขึ้นใช้ในวงการธุรกิจเมื่อไม่กี่สิบปีที่ผ่านมาเอง กิจกรรมซีเอสอาร์ มิได้สิ้นสุดที่การบริจาคเงินหรือบริจาคสิ่งของให้แก่หน่วยงานสังคมสงเคราะห์หรือมูลนิธิไปดำเนินการ แต่เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาไปสู่องค์กรที่ “ดี” องค์กรที่สามารถบริจาคเงินหรือสิ่งของเพื่อการสังคมสงเคราะห์ได้นั้น แสดงว่าเป็นองค์กรที่เจริญเติบโตในธุรกิจและมีความ “เก่ง” อยู่ในตัวแล้วประเด็นที่สำคัญ คือ ทำอย่างไรจึงจะใช้ความ “เก่ง” ในการดำเนินกิจกรรม CSR หรือถ่ายทอดความ “เก่ง” นั้นให้แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ที่แต่เดิมได้รับเป็นเงินหรือสิ่งของ

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและการแพทย์มีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากตลาดเครื่องมือแพทย์จากทั่วโลกที่มีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วกว่าร้อยละ 6.4 ต่อปี จึงทำให้อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องมือแพทย์เป็นอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพต่อเศรษฐกิจ ไทยจึงได้กำหนดเรื่องการแพทย์และสาธารณสุขไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยให้เป็นหนึ่งในเป้าหมายอนาคตของไทย ในปี 2579 เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ และส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ หรือที่รู้จักกันในนาม Medical Hub โดยส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ของประเทศไทย, 2560) นอกจากนี้ ยังได้จัดทำ Roadmap ในการขับเคลื่อนไทยแลนด์ 4.0 กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness and Bio - Med) ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการแพทย์เพื่อผลักดันให้ไทยเป็น Medical Hub ของ

อาเซียนภายในปี 2568 จากข้อมูลของหน่วยงาน Medical Devices Intelligence Unit ประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2562 จะมีผู้ประกอบการด้านเครื่องมือแพทย์ทั้งสิ้น 689 บริษัท โดยสามารถแยกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ได้ ดังนี้ กลุ่มครุภัณฑ์ทางการแพทย์ 144 บริษัท กลุ่มน้ำยา และชุดวินิจฉัยโรค 32 บริษัท กลุ่มบริการและซอฟต์แวร์ 26 บริษัท กลุ่มวัสดุทางการแพทย์ 261 บริษัท และบริษัทอื่นอีก 160 บริษัท

บริษัทด้านเครื่องมือแพทย์มีนโยบายทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น จัดทำและส่งเสริมสินค้าที่มีคุณภาพได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ลูกค้าหรือผู้บริโภคมีการคัดเลือก จัดซื้อ จัดหาสินค้าที่มีคุณภาพจากผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ชั้นนำที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ ซึ่งเป็นสินค้าคุณภาพที่ผ่านกระบวนการผลิตที่ถูกควบคุมด้วยเครื่องจักรที่มีความแม่นยำและมีการตรวจสอบคุณภาพ จนกระทั่งการส่งมอบสินค้าถึงมือลูกค้า ตลอดจนมีการบริการหลังการขาย มีความเอาใจใส่ และรับผิดชอบต่อลูกค้า โดยมีความรับผิดชอบต่อลูกค้าทั้งด้านคุณภาพสินค้า และการให้บริการที่ดีและได้มาตรฐาน แต่อาจจะไม่สามารถจัดระบบมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมได้ทุกบริษัท

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความคิดที่จะศึกษาวิจัยลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคม ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวทางการวางแผนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย โดยผู้วิจัยสนใจศึกษาในบริบทของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย เพื่อเพิ่มผลการดำเนินงานทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินให้กับกลุ่มสถานประกอบการด้านเครื่องมือแพทย์ของประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาค้นคว้าหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย
3. เพื่อพัฒนาแนวทางการวางแผนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อขยายผลวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็นเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ใช้แนวทางวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Approach) ในการศึกษาลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคม และระยะที่ 2 ใช้แนวทางวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) ค้นคว้าหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความ

รับผิดชอบต่อสังคม และแนวทางการวางแผนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย แสดงรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การออกแบบการวิจัยด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Design) โดยใช้วิธีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาภาคสนามโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาในระยะที่ 1 คือ เจ้าของกิจการ และประธานบริษัท ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ การเก็บรวบรวมผู้วิจัยนำแนวคำถามในการสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (กลุ่มเป้าหมาย) โดยการไปสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายด้วยตนเอง พร้อมบันทึกเสียงผู้ให้สัมภาษณ์และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เชิงลึกมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการนำบทสนทนาที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธี Thematic Analysis จัดระบบเพื่อยืนยัน (Confirm)

ระยะที่ 2 การออกแบบการวิจัยด้วยวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Research Design) โดยการนำข้อมูลจากการศึกษาในระยะที่ 1 ประชากร คือ ผู้ประกอบการด้านเครื่องมือแพทย์ทั้งสิ้น 689 บริษัท ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย โดยแยกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ ดังนี้ กลุ่มครุภัณฑ์ทางการแพทย์ จำนวน 144 บริษัท กลุ่มผู้ประกอบการด้านน้ำยาและชุดวินิจฉัยโรค จำนวน 32 บริษัท กลุ่มผู้ให้บริการและผู้ผลิตซอฟต์แวร์ จำนวน 26 บริษัท กลุ่มผู้ผลิตวัสดุทางการแพทย์ 261 บริษัท และบริษัทอื่น อีก 160 บริษัท (อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ของประเทศไทย, 2560) เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 6 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สมรรถนะของผู้ประกอบการ ตอนที่ 3 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ตอนที่ 4 การมุ่งเน้นตลาด ตอนที่ 5 ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร และตอนที่ 6 ผลการดำเนินงานของธุรกิจ จากนั้นนำข้อคำถามทั้งหมดไปหาคุณภาพของข้อคำถามโดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ได้แก่ นักวิชาการ จำนวน 3 คน นักวิชาชีพ จำนวน 3 คน และนักสถิติ จำนวน 3 คน เพื่อหาค่าความสอดคล้องหรือดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) ของการวิจัยที่ต้องการวัดเกณฑ์ที่ใช้ตัดสินความสอดคล้องกันเป็นรายข้อคำถามมีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.5 จากนั้นทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยการนำแบบสอบถามที่ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า α ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปถือว่าข้อคำถามมีความเชื่อมั่น และตรวจสอบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นและแบบจำลองโครงสร้าง (Structural Equation Modeling:

SEM) พบว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือ ค่าดัชนี $/df = 1.147$, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.015 และ SRMR = 0.008

การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบเครื่องมือวิจัย 1) วิเคราะห์ความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 2) ตรวจสอบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นและแบบจำลองโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) สถิติการวิเคราะห์เชิงพรรณนา เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อบรรยายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามหรือวัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าเฉลี่ย (Mean) 2) สถิติการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่าสถิติที่ใช้ คือ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson correlation) 3) สถิติการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้าง

ผลการวิจัย

1. ลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความสัมพันธ์กับบุคลากร เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ประกอบการด้านเครื่องมือแพทย์มีการสรรหาพนักงานที่จะเข้ามาทำงาน โดยส่งเสริมพนักงานจากภายในองค์กรก่อน รองลงมา คือ สนับสนุนและให้รางวัลเมื่อพนักงานคิดสิ่งที่เป็นนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ และให้คำปรึกษาพนักงานเรื่องปัญหาที่สำคัญในการทำงาน 2) ความสัมพันธ์กับลูกค้า เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผู้ประกอบการด้านเครื่องมือแพทย์ให้ลูกค้ามีส่วนร่วมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านเครื่องมือแพทย์ รองลงมา คือ สินค้าด้านเครื่องมือแพทย์ติดตามข้อมูลสินค้าที่ชัดเจนและถูกต้องให้กับลูกค้า และกิจกรรมทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่ได้ทำ ส่งผลต่อความภักดีของลูกค้า 3) ความสัมพันธ์กับชุมชน เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ประกอบการด้านเครื่องมือแพทย์มีนโยบายการซื้อขายสินค้าที่มีการมุ่งเน้นจากชุมชนท้องถิ่นก่อน รองลงมา คือ พนักงานในองค์กรอาสาทำงานให้การกุศลและโครงการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีความเกี่ยวข้องกับชุมชน และ 4) ความสัมพันธ์กับหน่วยงานรัฐ เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผู้ประกอบการด้านเครื่องมือแพทย์มีการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้กระดาษ รองลงมา คือ องค์กรดำเนินงานเรื่องที่มีความไวต่อผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมได้

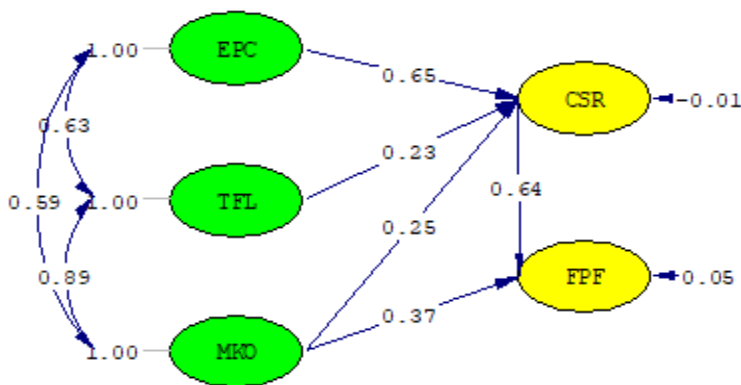
อย่างรวดเร็ว องค์การยึดมั่นการดำเนินงานตามความสอดคล้องทางกฎหมาย และองค์การ จัดหาสินค้าด้านเครื่องมือแพทย์ตรงตามข้อกำหนดของกฎหมาย

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	ค่าดัชนีที่วัดได้	ผลการพิจารณา
χ^2 / df (28.67/25)	< 2.00	1.147	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.00	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.00	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.97	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.015	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.008	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดล พบว่า โมเดลสอดคล้อง กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือ ค่าดัชนี/df = 1.147, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.015 และ SRMR = 0.008 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสม กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Chi-Square=28.67, df=25, P-value=0.27813, RMSEA=0.015

ภาพที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม หลังจากการปรับแก้โมเดล

จากภาพที่ 1 พบว่า 1) สมรรถนะของผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Competencies) มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.65 และเป็นอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.65 และไม่มีอิทธิพลทางอ้อม 2) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.23 และเป็นอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.23 และไม่มีอิทธิพลทางอ้อม 3) การมุ่งเน้นตลาด (Market Orientation) มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.25 และเป็นอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.25 และไม่มีอิทธิพลทางอ้อม 4) ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ (Corporate Social Responsibility) มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์การ โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.74 และเป็นอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.74 และไม่มีอิทธิพลทางอ้อม 5) การมุ่งเน้นตลาด (Market Orientation) มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์การ (Firm Performance) โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.53 และเป็นอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.37 และเป็นอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ 0.16

3. แนวทางการวางแผนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย พบว่า การดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ และการประกอบกิจการต้องมีความดูแล ใส่ใจต่อผู้มีส่วนได้เสีย เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ตลอดจนมีธรรมาภิบาล เป็นเครื่องกำกับในการดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสและยุติธรรม มีความตระหนักถึงผลกระทบทางลบต่อเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยพร้อมจะแก้ไขเพื่อลดผลกระทบ สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการ ซึ่งไม่ใช่แค่เจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้นเท่านั้น รวมถึงพนักงาน ชุมชน สังคมบริเวณที่กิจการตั้งอยู่ รัฐบาล ลูกค้าหรือใครก็ตามที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการและมีโอกาสสร้างผลกระทบต่อกิจการหรือได้รับผลกระทบจากกิจการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างนวัตกรรมความร่วมมือในทางธุรกิจ และทำให้องค์กรสามารถเข้าถึงและมีความสัมพันธ์กับชุมชนได้มากขึ้น กำหนดแนวทางการพัฒนาความสามารถของบุคลากร และสร้างให้เกิดความรู้ความเข้าใจในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนหรือส่งผลให้เกิดการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน สามารถพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการสร้างคนที่มีศักยภาพและสามารถปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1. ลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์การ (Corporate Social Responsibility: CSR) ประกอบด้วย 1) ความสัมพันธ์กับชุมชน เช่น องค์กรสนับสนุน

ชุมชนด้านสุขอนามัย ด้านการศึกษา (ทุนการศึกษาและการบริจาค) 2) ความสัมพันธ์กับลูกค้า เช่น สินค้ามีการรับรองคุณภาพสินค้าจากหน่วยงานที่น่าเชื่อถือด้านเครื่องมือแพทย์ มุ่งมั่นที่จะมอบคุณค่าให้กับลูกค้าที่ใช้สินค้าด้านเครื่องมือแพทย์ 3) ความสัมพันธ์หน่วยงานรัฐ เช่น องค์การยี่ต่งมีการดำเนินงานตามความสอดคล้องทางกฎหมาย จัดหาสินค้าด้านเครื่องมือแพทย์ตรงตามข้อกำหนดของกฎหมาย และ 4) ความสัมพันธ์กับบุคลากร เช่น ใส่ใจเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงาน มีการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มคุณภาพและผลงานของพนักงานเกี่ยวกับด้านเครื่องมือแพทย์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kozlowski, Hogan et al., Adeneye & Ahmed ได้กำหนดองค์ประกอบของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) สังคมและชุมชน (Community & Society) 2) ความสัมพันธ์กับลูกค้า (Customer Relations) 3) ความสัมพันธ์กับผู้ส่งมอบ (Supplier Relations) และ 4) ความสัมพันธ์กับบุคลากร (Employee Relations) (Kozlowski, K. M., 2014); (Hogan, K. et al., 2014); (Adeneye, Y. B. & Ahmed, M., 2015)

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย พบว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสม กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งมีค่าดัชนีความกลมกลืนที่ผ่านเกณฑ์ คือ 1) ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) = 1.147 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00 2) ค่า CFI = 1.00 พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.95 ขึ้นไป 3) ค่า GFI = 1.00 พบว่า มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 4) ค่า AGFI = 0.97 พบว่า มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 5) ค่า RMSEA = 0.015 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08 และ 6) ค่า SRMR = 0.008 พบว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากมีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อนุวัตร จุลินทร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ผลการศึกษา พบว่า การวิเคราะห์แบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรของผู้ประกอบ SMEs ของไทย พบว่า หลังจากปรับแก้แบบจำลองโดยการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ทางทฤษฎีและการอภิปรายผล ประกอบกับรายงานค่าดัชนีปรับแก้ (Modification index) โดยได้ทำการยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการวัดตัวแปรสังเกตบางคู่ให้มีความสัมพันธ์กัน ความกลมกลืนของแบบจำลองภายหลังการปรับแก้แบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องมีค่าดีขึ้น พบว่าค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ ($\chi^2/2df$) มีค่าเท่ากับ 2.036, SRMR = 0.062, RMSEA = 0.049, GFI = 0.90, TLI = 0.99 และ CFI = 0.99 จึงสรุปได้ว่าแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรของวิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อม (SMEs) มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสามารถประมาณค่าขนาดอิทธิพลในแบบจำลองดังกล่าวเป็นที่ยอมรับได้ (อนุวัตร จุลินทร, 2561)

3. แนวทางการวางแผนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย พบว่า การประกอบกิจการด้วยความดูแลใส่ใจต่อผู้มีส่วนได้เสีย เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ตลอดจนมีธรรมาภิบาล เป็นเครื่องกำกับให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสและยุติธรรมมีความตระหนักถึงผลกระทบต่อ เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยพร้อมจะแก้ไขเพื่อลดผลกระทบ สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการ ซึ่งไม่ใช่แค่เจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้นเท่านั้น รวมถึงพนักงาน ชุมชน สังคมบริเวณที่กิจการตั้งอยู่ รัฐบาล ลูกค้าหรือใครก็ตามที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการและมีโอกาสสร้างผลกระทบต่อกิจการ หรือได้รับผลกระทบจากกิจการ ซึ่งใกล้เคียงกับผลงานวิจัยของ สุเมธ กาญจนพันธ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันองค์กรธุรกิจในประเทศไทยได้มีกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในภาพลักษณ์ที่เป็นเชิงกลยุทธ์มากขึ้น โดยการใช้การวิเคราะห์ปัจจัยทั้งภายในและภายนอกองค์กรประกอบ การวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้การดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้องค์กรธุรกิจยังมีความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมว่าเป็นวิธีการขับเคลื่อนในองค์กรมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญในการดำเนินงาน จัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านนี้โดยเฉพาะ มีการมุ่งเน้นการเข้ามามีส่วนร่วมของพนักงานคู่ค้ามากขึ้น และจะมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจโดยเฉพาะ (สุเมธ กาญจนพันธ์, 2551)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1) ลักษณะของความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย พบว่า สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสัมพันธ์หน่วยงานรัฐ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ความสัมพันธ์กับลูกค้า ความสัมพันธ์กับชุมชน และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ความสัมพันธ์กับบุคลากร

2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย สรุปได้ว่า ค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดล พบว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือ ค่าดัชนี $\chi^2/df = 1.147$, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.015 และ SRMR = 0.008 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความ

เหมาะสม กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 2.1) สมรรถนะของผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Competencies) มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.65 2.2) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.23 2.3) การมุ่งเน้นตลาด (Market Orientation) มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.25 2.4) ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility) มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร (Firm Performance) โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.74 2.5) การมุ่งเน้นตลาด (Market Orientation) มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร (Firm Performance) โดยเป็นอิทธิพลรวมเท่ากับ 0.53 และ 3) แนวทางการวางแผนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย สรุปได้ว่า การประกอบกิจการด้วยความดูแล และเอาใจใส่ใจต่อผู้มีส่วนได้เสีย เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างมีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ ตลอดจนมีธรรมาภิบาล เป็นเครื่องกำกับให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสและยุติธรรมมีความตระหนักถึงผลกระทบทางลบต่อเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยพร้อมจะแก้ไขเพื่อลดผลกระทบ สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการ ซึ่งไม่ใช่แค่เจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้นเท่านั้น รวมถึงพนักงาน ชุมชน สังคม บริเวณที่กิจการตั้งอยู่ รัฐบาล ลูกค้าหรือใครก็ตามที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการและมีโอกาสสร้างผลกระทบต่อกิจการหรือได้รับผลกระทบจากกิจการ ข้อเสนอแนะ 1) ควรทำการวิจัยในสถาบันการศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนหรือส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย เช่น มหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยของรัฐ หน่วยงานของภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในบริบทของประเทศไทย หรือในต่างประเทศ เพื่อทำการตรวจสอบโมเดลว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ 2) ควรมีการศึกษาถึงปัจจัย เหตุผลที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรและผลดำเนินการขององค์กร เช่น ลักษณะทางสังคมวัฒนธรรม ระบบค่านิยม เทคโนโลยีสารสนเทศ บทบาทของผู้นำความมั่นคงทางด้านการเมืองการปกครองเศรษฐกิจ เป็นต้น 3) ควรใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต แบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เพื่อพัฒนาตัวแบบความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรและผลดำเนินการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

สุเมธ กาญจนพันธ์. (2551). กลยุทธ์การบริหารจัดการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ. ใน วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประชาสัมพันธ์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อนุวัตร จุลินทร. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ของประเทศไทย. (2560). สมุดปกขาว เรื่อง “อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายวิจัยนโยบาย สวทช.
- Adeneye, Y. B. & Ahmed, M. (2015). CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY AND COMPANY PERFORMANCE. *Journal of Business Studies Quarterly*, 7(1), 151-166.
- Ansoff, H. I. (1965). *Corporate Strategy*. New York: McGraw-Hill.
- Chih, H.-H. & Chih, H.-L. (2014). Doing good with or without being known? Media coverage of corporate social performance and its impact on corporate financial performance. *Managerial Finance*, 40(9), 883-891.
- Feng, M. et al. (2015). Monetary compensation, workforce-oriented corporate social responsibility, and firm performance. *American Journal of Business*, 30(3), 196-215.
- Hogan, K. et al. (2014). The Role of Corporate Philanthropy on Ratings of Corporate Social Responsibility and Shareholder Return. *Journal of Leadership, Accountability and Ethics*, 11(3), 108-125.
- Jamali, D. (2010). The CSR of MNC Subsidiaries in Developing Countries: Global, Local, Substantive or Diluted? *Journal of Business Ethics*, 93(1), 181-200.
- Kozlowski, K. M. (2014). An investigation of environmental corporate social responsibility and its relationship to corporate performance and corporate risk in the U.S. hotel industry. (3614230 Ph.D.), Capella University, Ann Arbor. Retrieved July 12, 2019, from <http://search.proquest.com/docview/1513601350?accountid=28710> ABI/INFORMCollection; ProQuest Dissertations & Theses Global database.
- Porter, M. E. (1990). *The Competitive Advantage of Nations*. London: Macmillan.
- Porter, M. E. (1980). *Competitive Strategic Technique for Analyzing Industrial And Competitors*. New York: The Five Force Free Press.